

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 3ης Σεπτεμβρίου 2009*

Στην υπόθεση C-535/06 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2006,

Moser Baer India Ltd, με έδρα το Νέο Δελχί (Ινδία), εκπροσωπούμενη από τους Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, και R. MacLean, solicitor,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τον J.-P. Hix, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, Rechtsanwalt,

καθού πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενο από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τους H. van Vliet και T. Scharf, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και

την **Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA)**, πρώην Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), με έδρα την Κολωνία (Γερμανία),

παρεμβαίνουσες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász και Γ. Αρέστη (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak
γραμματέας: K. Sztranc-Sławiczek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Ιουλίου 2008,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 2ας Οκτωβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με την αίτησή της αναίρεσεως, η Moser Baer India Ltd ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 4ης Οκτωβρίου 2006, T-300/03, Moser Baer India κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2006, σ. II-3911, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία αυτό απέρριψε την προσφυγή της περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 960/2003 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 2003, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 138, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός), καθόσον αυτός εφαρμόζεται επί της ανααιρεσείουσας.

Το νομικό πλαίσιο

- ² Ο κανονισμός (ΕΚ) 2026/97 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 288, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), διέπει τις διαδικασίες για τη λήψη μέτρων κατά των επιδοτήσεων.

- 3 Το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Υπολογισμός του ύψους της αντισταθμίσιμης επιδότησης

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης υπολογίζεται με βάση το όφελος που προσπορίζεται στον αποδέκτη της επιδότησης και το οποίο διαπιστώνεται και καθορίζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. [...]

- 4 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνει γενικές διατάξεις σχετικά με τον εν λόγω υπολογισμό, προβλέπει τα εξής:

«Όταν η επιδότηση μπορεί να συνδεθεί με την απόκτηση ή τη μελλοντική απόκτηση πάγιων στοιχείων ενεργητικού, το ύψος της αντισταθμίσιμης επιδότησης υπολογίζεται με την κατανομή της στη διάρκεια χρονικής περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση των εκάστοτε στοιχείων ενεργητικού στον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής. [...]

- 5 Το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Προσδιορισμός της ζημίας

[...]

2. Ο προσδιορισμός της ύπαρξης ζημίας στηρίζεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει οπωσδήποτε αντικειμενική εξέταση τόσο:

- α) του όγκου των επιδοτούμενων εισαγωγών και των συνεπειών αυτών των εισαγωγών για τις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην κοινοτική αγορά, όσο και
- β) των επακόλουθων συνεπειών των εν λόγω εισαγωγών για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

3. Όσον αφορά τον όγκο των επιδοτούμενων εισαγωγών, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση του όγκου των εν λόγω εισαγωγών, είτε σε απόλυτες τιμές είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Όσον αφορά την επίδραση των επιδοτούμενων εισαγωγών επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί επιδοτούμενες εισαγωγές σε τιμές αισθητά κατώτερες της τιμής του ομοειδούς προϊόντος που παράγει ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής ή κατά πόσον οι εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν, με οιονδήποτε τρόπο, σημαντική συμπίεση των τιμών ή παρεμποδίζουν, σε σημαντικό βαθμό, την αύξηση των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πλείονες εξ αυτών ομού, δεν είναι απαραίτητο να θεωρηθούν βαρύνουσας σημασίας για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

[...]

5. Η εξέταση της επίπτωσης των επιδοτούμενων εισαγωγών επί του οικείου κοινοτικού κλάδου παραγωγής περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και δεικτών που αντανακλούν την κατάσταση του υπόψη κλάδου παραγωγής, και στους οποίους περιλαμβάνονται: το γεγονός ότι ένας κλάδος παραγωγής βρίσκεται ακόμη σε φάση ανάκαμψης από τις επιπτώσεις προγενέστερων περιπτώσεων χορήγησης επιδοτήσεων ή ντάμπινγκ, το μέγεθος του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, η πραγματική και η ενδεχόμενη μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της απόδοσης των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης του παραγωγικού δυναμικού παράγοντες που επηρεάζουν τις κοινοτικές τιμές, οι πραγματικές και οι δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις, καθώς και, όταν πρόκειται για τον γεωργικό τομέα, το κατά πόσον έχει προκύψει αύξηση της επιβάρυνσης για τα κρατικά προγράμματα στήριξης. Η ανωτέρω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική, και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πλείονες εξ αυτών ομού, δεν είναι απαραίτητο να θεωρηθούν βαρύνουσας σημασίας για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

6. Με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που υποβάλλονται σε σχέση με την παράγραφο 2, πρέπει να αποδεικνύεται ότι οι επιδοτούμενες εισαγωγές προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, πρέπει να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και τα επίπεδα τιμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 έχουν επίπτωση επί του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά την έννοια της παραγράφου 5 και ότι λόγω του μεγέθους της η επίπτωση αυτή είναι δυνατό να χαρακτηριστεί ως σοβαρή.

7. Εξετάζονται ακόμη τυχόν άλλοι γνωστοί παράγοντες, εκτός από τις επιδοτούμενες εισαγωγές, οι οποίοι προκαλούν κατά τον ίδιο χρόνο ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η ζημία που προκαλείται από αυτούς τους άλλους παράγοντες δεν αποδίδεται στις επιδοτούμενες εισαγωγές κατά την έννοια της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που ενδέχεται να έχουν σημασία από αυτή την άποψη συμπεριλαμβάνονται: ο όγκος και οι τιμές των μη επιδοτούμενων εισαγωγών, η συρρίκνωση της ζήτησης ή οι μεταβολές των προτύπων κατανάλωσης, οι περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας, καθώς και ο ανταγωνισμός μεταξύ τους, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

[...]»

- 6 Δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του βασικού κανονισμού, το ύψος του αντισταθμιστικού δασμού δεν πρέπει να υπερβαίνει το ύψος των αντισταθμιστικών επιδοτήσεων, όπως αυτό έχει προσδιορισθεί, αλλά πρέπει να είναι μικρότερο, εάν η επιβολή δασμού μικρότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.
- 7 Το άρθρο 28 του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Άρνηση συνεργασίας

1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός της προθεσμίας που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία.

Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη, και είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται τα διαθέσιμα στοιχεία.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει κανονικά να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

[...]

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι άρτιες από κάθε άποψη, δεν πρέπει παρόλα αυτά να μην ληφθούν υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι τυχόν ελλείψεις τους δεν είναι τέτοιες ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπερασμάτων με ικανοποιητική ακρίβεια και ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται εγκαίρως, είναι επαληθεύσιμες και το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

4. Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προσκομίσει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της απόρριψής τους και του παραχωρείται επίσης η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κρίνονται ικανοποιητικές, οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών πρέπει να γνωστοποιούνται και να αναπτύσσονται κατά τη δημοσίευση των σχετικών συμπερασμάτων.

5. Εάν τα εξαχθέντα συμπεράσματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν το ύψος των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, βασίζονται στις διατάξεις της παραγράφου 1, ιδίως στα στοιχεία που περιέχονται στην καταγγελία, πρέπει, όταν τούτο είναι εφικτό και τηρουμένης της προθεσμίας της έρευνας, να διασταυρώνονται με στοιχεία από άλλες τυχόν διαθέσιμες ανεξάρτητες πηγές, όπως είναι οι δημοσιευμένοι τιμοκατάλογοι, οι επίσημες στατιστικές εισαγωγών και τα τελωνειακά έσοδα, ή με στοιχεία που έχουν προσκομισθεί από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη κατά τη διάρκεια της έρευνας.

6. Σε περίπτωση που ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν συνεργάζεται ή συνεργάζεται μόνον εν μέρει, και, ως εκ τούτου, δεν γνωστοποιούνται χρήσιμα στοιχεία, η προκύπτουσα κατάσταση ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκή για το συγκεκριμένο μέρος απ' ό,τι θα ήταν εάν αυτό είχε συνεργασθεί.»

Ιστορικό της διαφοράς

8 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 8 έως 14 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως εξής:

«8 Η [νυν αναιρεσείουσα] είναι εταιρία εγκατεστημένη στην Ινδία, η οποία κατασκευάζει διάφορα είδη μέσων αποθηκεύσεως και, μεταξύ άλλων, οπτικούς δίσκους με δυνατότητα εγγραφής (στο εξής: CD-R).

9 Στις 17 Μαΐου 2002, η Επιτροπή [των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων], κατόπιν καταγγελίας εκ μέρους της Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), άρχισε τη διεξαγωγή έρευνας κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις εισαγωγές CD-R καταγωγής Ινδίας (ΕΕ C 116, σ. 4).

10 Με έγγραφο της 4ης Μαρτίου 2003, η Επιτροπή εξέθεσε στη [νυν αναιρεσείουσα] τα πραγματικά στοιχεία και τις ουσιώδεις εκτιμήσεις επί των οποίων είχε την πρόθεση να βασιστεί για να προτείνει τον καθορισμό οριστικών αντισταθμιστικών δασμών. Η διαπιστωθείσα από την Επιτροπή επιδότηση συνίστατο στην απαλλαγή από τους δασμούς επί των εισαγομένων από τη [νυν αναιρεσείουσα] κεφαλαιουχικών αγαθών. Κατά τον υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως, η εν λόγω επιδότηση κατανεμήθηκε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, σε μια περίοδο τριών ετών. Η έκθεση προέβλεπε την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού της τάξεως του 10 %.

11 Με δύο έγγραφα της 19ης Μαρτίου 2003, η [νυν αναιρεσείουσα] απάντησε στην εν λόγω έκθεση, αμφισβητώντας, αφενός, τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως και, αφετέρου, την ύπαρξη και τα αίτια της ζημίας.

- 12 Με δύο έγγραφα της 9ης Απριλίου 2003, η Επιτροπή, αφενός, απέρριψε τα αφορώντα την ύπαρξη ζημίας και αιτιώδους συνάφειας επιχειρήματα της [νυν αναιρεσείουσα] και, αφετέρου, απέστειλε στη [νυν αναιρεσείουσα] συμπληρωματική έκθεση που περιείχε νέο υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως, με την οποία η επιδότηση κατανεμήθηκε σε μια περίοδο 4,2 ετών. Η συμπληρωματική έκθεση προέβλεπε την επιβολή αντισταθμιστικού δασμού της τάξεως του 7,3 %.
- 13 Με έγγραφο της 14ης Απριλίου 2003, η [νυν αναιρεσείουσα] αμφισβήτησε τον νέο υπολογισμό του ύψους της επιδοτήσεως. Η Επιτροπή απηύθυνε στη [νυν αναιρεσείουσα], με έγγραφο της 5ης Μαΐου 2003, συμπληρωματικές εξηγήσεις σχετικά με τον εν λόγω υπολογισμό. Η [νυν αναιρεσείουσα] απάντησε στο ως άνω έγγραφο, στις 9 Μαΐου 2003, προβάλλοντας συμπληρωματικές παρατηρήσεις.
- 14 Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, η οποία διατυπώθηκε στις 20 Μαΐου 2003, το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ενώσεως] εξέδωσε τον [επίδικο] κανονισμό. Ο εν λόγω κανονισμός επέβαλε οριστικό αντισταθμιστικό δασμό της τάξεως του 7,3 % επί των εισαγωγών CD-R καταγωγής Ινδίας.»

Η ασκηθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Αυγούστου 2003, η αναιρεσείουσα ζήτησε την ακύρωση του επίδικου κανονισμού προβάλλοντας πέντε λόγους ακυρώσεως, που αφορούν, αφενός, στο πλαίσιο του υπολογισμού του ύψους της επιδοτήσεως, τον προσδιορισμό της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των εισαγομένων στοιχείων του ενεργητικού και, αφετέρου, την εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας.
- 10 Με διάταξη του Πρωτοδικείου της 23ης Ιανουαρίου 2004, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

- 11 Με διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Απριλίου 2005, επιτρέπη στην Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), νυν Committee of European CD-R and DVD+/- R Manufacturers (CECMA), να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.
- 12 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και τη CECMA, ζήτησε την απόρριψη της προσφυγής και την καταδίκη της αναιρεσείουσας στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Με τις σκέψεις 27 έως 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, που αφορούσε παράβαση των άρθρων 5, 7, παράγραφος 3, και 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των στοιχείων του ενεργητικού. Ο ως άνω λόγος ακυρώσεως διαιρείτο σε δύο σκέλη που αφορούν, αφενός, την εκτίμηση των σχετικών με τη διάρκεια αποσβέσεως στοιχείων και, αφετέρου, την εκτίμηση της κανονικής διάρκειας αποσβέσεως των στοιχείων του ενεργητικού, λαμβανομένου υπόψη ότι το δεύτερο σκέλος διαιρείτο, αυτό καθεαυτό, σε πέντε αιτιάσεις σχετικές με την κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών, την έλλειψη συνεκτιμήσεως των πληροφοριακών στοιχείων που απορρέουν από τα λογιστικά έγγραφα της αναιρεσείουσας, τη συνεκτίμηση της αποδοτικότητας και των επενδύσεων της αναιρεσείουσας, τη χρήση της μεθόδου φθίνουσας αποσβέσεως και τον αυθαίρετο, όπως υποστηρίζεται, χαρακτήρα των υπολογισμών.
- 14 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ιδίως, στις σκέψεις 73 έως 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά την έλλειψη συνεκτιμήσεως των πληροφοριακών στοιχείων που απορρέουν από τα λογιστικά έγγραφα της αναιρεσείουσας, πράγμα που συνιστά τη δεύτερη αιτίαση του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, τα εξής:

«73 Τέλος, η [νυν αναιρεσείουσα] ισχυρίζεται ότι η κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών δεν αφορούσε το σύνολο των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού, γεγονός που επισήμανε στην Επιτροπή με έγγραφο της 14ης Απριλίου 2003.

- 74 Το Συμβούλιο αντιτάσσει στον ως άνω ισχυρισμό ότι οι πληροφορίες που προσκομίσθηκαν προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού δεν ήσαν σύμφωνες προς άλλα στοιχεία τα οποία συνελέγησαν κατά την έρευνα και ότι, ως εκ τούτου, ο εν λόγω ισχυρισμός δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη.
- 75 Από τα στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι προς απάντηση στη γραπτή ερώτηση που έθεσε το Πρωτοδικείο προκύπτει ότι, προς στήριξη του περί ου πρόκειται ισχυρισμού, η [νυν αναιρεσείουσα] αναφέρθηκε στις πληροφορίες που απορρέουν από τη φορολογική δήλωσή της για την περίοδο έρευνας. Δεν αμφισβητείται ότι η αξία των στοιχείων του ενεργητικού, η οποία εμφανίζεται στην ως άνω δήλωση, δεν είναι αντίστοιχη προς την αξία τους που ελήφθη υπόψη για τον υπολογισμό της επιδοτήσεως. Το Συμβούλιο αναφέρει ότι τα θεσμικά όργανα δεν ήσαν σε θέση, βάσει μόνον των στοιχείων αυτών, να αντιπαραβάλουν τον εν λόγω ισχυρισμό με τις άλλες πληροφορίες που εξακριβώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας.
- 76 Ωστόσο, η [νυν αναιρεσείουσα] υποστηρίζει ότι η διαφορά ως προς τις αξίες που προέκυψε από τα ανωτέρω, η οποία μπορεί να εξηγηθεί από την πρόσθεση του κόστους μεταφοράς και εγκαταστάσεως, δεν εμπόδισε τα κοινοτικά όργανα να παρατηρήσουν ότι η μεταβολή της κατατάξεως δεν αφορούσε το σύνολο των εισαγομένων στοιχείων του ενεργητικού.
- 77 Συναφώς, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να εκτιμήσουν την ακριβή αξία των στοιχείων του ενεργητικού που είχαν καταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών, καθόσον, αφενός, η [νυν αναιρεσείουσα] δεν είχε διευκρινίσει τα κριτήρια της κατατάξεως των στοιχείων του ενεργητικού της στη φορολογική δήλωση και, αφετέρου, δεν είχε προσκομίσει έναν πλήρη και δυνάμενο να αποτελέσει αντικείμενο εξακριβώσεως πίνακα των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού. Ελλείψει των ως άνω στοιχείων, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να εξακριβώσουν τα αριθμητικά στοιχεία που παρέσχε η [νυν αναιρεσείουσα] προς στήριξη του ισχυρισμού της.
- 78 Υπό το πρίσμα των τελευταίων αυτών ενδείξεων, τις οποίες η [νυν αναιρεσείουσα] δεν αμφισβήτησε ενώπιον του Πρωτοδικείου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η [νυν αναιρεσείουσα] δεν προσκόμισε στα κοινοτικά όργανα στοιχεία που θα τους παρείχαν τη δυνατότητα να ελέγξουν την ακρίβεια του ισχυρισμού της και, ενδεχομένως, να λάβουν υπόψη το σχετικό τμήμα των στοιχείων του ενεργητικού, που δεν είχε καταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών. Κατά συνέπεια, η [νυν

αναιρεσείουσα] δεν μπορεί, απλώς και μόνο με τον ισχυρισμό αυτό, να αμφισβητήσει την εκτίμηση που περιλαμβάνεται στον [επίδικο] κανονισμό.

79 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο μπορούσε, χωρίς να παραβεί το άρθρο 7, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, να θεωρήσει ότι τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία κατετάγησαν στην κατηγορία των καλουπιών για φορολογικούς σκοπούς, έπρεπε επίσης να ληφθούν υπόψη ως τέτοια για τους σκοπούς της εκτίμησης της διάρκειας αποσβέσεώς τους από λογιστικής απόψεως και ότι, ως εκ τούτου, δεν ήταν σκόπιμο να στηριχθεί η ως άνω εκτίμηση στα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται στα λογιστικά έγγραφα της [νυν αναιρεσείουσας]. Επιπλέον, η [νυν αναιρεσείουσα] δεν απέδειξε ότι υφίσταται έλλειψη αιτιολογίας επί του ζητήματος αυτού.»

15 Το Πρωτοδικείο απέρριψε, επίσης, τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτίμησης και από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 6, του βασικού κανονισμού, ως προς την εξέταση των στοιχείων που αφορούν τον προσδιορισμό της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας.

16 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στις σκέψεις 193 έως 196 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά την εκτίμηση του επιπέδου των αποθεμάτων, τα εξής:

«193 Στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, η [νυν αναιρεσείουσα] υποστηρίζει ότι η εκτίμηση της εξελίξεως των αποθεμάτων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είναι προδήλως εσφαλμένη. Η [νυν αναιρεσείουσα] δεν αμφισβητεί τα σχετικά αριθμητικά στοιχεία που εμφανίζονται στην [ογδοηκοστή] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού. Ωστόσο, επισημαίνει ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να συναγάγει, στην [εκατοστή τρίτη] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού, βάσει των ως άνω στοιχείων, ότι ο δείκτης των αποθεμάτων είχε επιδεινωθεί θεαματικά κατά την υπό εξέταση περίοδο.

194 Πρέπει να υπομνηστεί ότι η υπό εξέταση, εν προκειμένω, περίοδος εκτεινόταν από το έτος 1998 έως τη λήξη της περιόδου έρευνας. Από τα στοιχεία που δεν

αμφισβητήθηκαν από τη [νυν αναιρεσείουσα] προκύπτει ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, τα αποθέματα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκαν σημαντικά.

195 Συναφώς, η [νυν αναιρεσείουσα] δεν απέδειξε ότι η βελτίωση του δείκτη που αφορά τα αποθέματα και ο οποίος εκφράζεται ως ποσοστό επί τοις εκατό της παραγωγής από το έτος 2000 ήταν ικανή να αναστρέψει την αρνητική τάση που διαπιστώθηκε ως προς το σύνολο της υπό εξέταση περιόδου. Συγκεκριμένα, από την [ογδοηκοστή] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού προκύπτει ότι τα αποθέματα παρέμειναν σε υψηλά ποσοστά καθ' όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, ενώ αυξήθηκαν, σε απόλυτους όρους, προς τα τέλη του 2001, πράγμα που συμπίπτει, ως εκ τούτου, με την αύξηση του όγκου των εισαγωγών, και ενώ αντιπροσώπευαν, σε σχετικούς όρους, ένα υψηλό ποσοστό, της τάξεως του 15 %, της παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

196 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση είναι αβάσιμη.»

17 Στις σκέψεις 201 έως 207 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε, όσον αφορά την εκτίμηση των τιμών των εισαγωγών, τα εξής:

«201 Η εκτίμηση των επιπέδων των τιμών των εισαγωγών αποτελούσε, εν προκειμένω, το ουσιώδες στοιχείο επί του οποίου στηρίχθηκε το συμπέρασμα περί υποτιμολογήσεως των κοινοτικών τιμών και, ως εκ τούτου, περί υπάρξεως της ζημίας. Τα κοινοτικά όργανα ανέλυσαν τον εν λόγω δείκτη, στις αιτιολογικές σκέψεις [πεντηκοστή όγδοη έως εξηκοστή τέταρτη] του [επίδικου] κανονισμού, βάσει των στοιχείων της Eurostat, καθώς και των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η [νυν αναιρεσείουσα].

202 Όσον αφορά τα στοιχεία της Eurostat, τα θεσμικά όργανα συνήγαγαν, κυρίως, ότι υφίστατο σημαντική μείωση των τιμών, της τάξεως του 59 %, μεταξύ του έτους 2000 και της λήξεως της περιόδου έρευνας. Η [νυν αναιρεσείουσα] θέτει υπό αμφισβήτηση τη συνεκτίμηση των αφορώντων το έτος 2000 στοιχείων,

προβάλλοντας ότι οι εισαγωγές ήσαν ακόμη αμελητέες. Πάντως, το επιχείρημα αυτό εξετάστηκε ήδη και απορρίφθηκε στις σκέψεις 170 έως 175 ανωτέρω.

- 203 Όσον αφορά την ανάλυση των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η [νυν αναιρεσείουσα], πρέπει να υπομνηστεί ότι η εν λόγω ανάλυση οδήγησε σε πολύ συγκρίσιμα αποτελέσματα με εκείνα που στηρίχθηκαν στα στοιχεία της Eurostat, ήτοι μείωση των τιμών κατά 54 %. Ωστόσο, η [νυν αναιρεσείουσα] υποστηρίζει ότι η παράθεση των ως άνω αριθμητικών στοιχείων είναι ανακριβής.
- 204 Από τον πίνακα που εμφανίζεται στην [εξηκοστή δεύτερη] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού προκύπτει ότι το ποσοστό του 54 % αναφέρεται στην εξέλιξη των τιμών μεταξύ των δύο οικονομικών ετών της [νυν αναιρεσείουσας]. Έστω και αν υποθεθεί ότι η [εξηκοστή τρίτη] αιτιολογική σκέψη δεν είναι αρκούντως ακριβής όταν αναφέρει ότι το ποσοστό αυτό αφορά την εξέλιξη μεταξύ του έτους 2000 και της περιόδου έρευνας, ούτε αυτή η έλλειψη ακρίβειας συνιστά σφάλμα. Από τον πίνακα που προηγείται της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως προκύπτει σαφώς ότι πρόκειται για την εξέλιξη μεταξύ του οικονομικού έτους 2000 και της περιόδου έρευνας. Επομένως, η [νυν αναιρεσείουσα] δεν απέδειξε ότι τα αριθμητικά στοιχεία, τα οποία είχε παράσχει, παρουσιάστηκαν κατά ανακριβή τρόπο.
- 205 Επιπλέον, έστω και αν τα στοιχεία που παρέσχε η [νυν αναιρεσείουσα] αναφέρονται στην περίοδο που αρχίζει την 1η Απριλίου 1999, ενώ τα στοιχεία της Eurostat αφορούν την περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2000, μόνον το γεγονός αυτό δεν καθιστά ανακριβή τη διαπίστωση του Συμβουλίου ότι τα αριθμητικά στοιχεία της Eurostat και εκείνα της [νυν αναιρεσείουσας] καταδεικνύουν συγκλίνουσες τάσεις. Πάντως, η [νυν αναιρεσείουσα] δεν αναφέρει ότι η συνεκτίμηση μιας άλλης αρχικής ημερομηνίας όσον αφορά τα στοιχεία της θα μπορούσε να οδηγήσει σε διαφορετικά συμπεράσματα ως προς τις τιμές των εισαγωγών.
- 206 Κατά συνέπεια, η [νυν αναιρεσείουσα] δεν απέδειξε την ύπαρξη πλάνης περί τα πράγματα ή πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ως προς την ανάλυση των τιμών των εισαγωγών.

207 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.»

18 Τέλος, το Πρωτοδικείο, στις σκέψεις 260 έως 279 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση των αποτελεσμάτων της αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς ενός κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, και αποφάνθηκε ως εξής:

«260 Κατά πάγια νομολογία, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία την οποία πρόκειται να λάβουν υπόψη οφείλεται πράγματι σε εισαγωγές που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες, και ιδίως ζημία οφειλόμενη σε συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών που είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού (αποφάσεις [του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 1992, C-358/89], Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, [Συλλογή 1992, σ. I-3813], σκέψη 16, και [του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, T-58/99], Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου, [Συλλογή 2001, σ. II-2521], σκέψεις 39 και 40).

261 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο καταγγέλλων κοινοτικός κλάδος παραγωγής ισχυρίστηκε, με υπόμνημα της 7ης Ιανουαρίου 2003, ότι μια εταιρία που ήταν κάτοχος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σχετικά με τους CD-R εκμεταλλεύθηκε καταχρηστικά τη δεσπόζουσα θέση της χρεώνοντας υπερβολικά δικαιώματα εκμεταλλεύσεως και ότι ένας Ευρωπαίος παραγωγός αποσύρθηκε από την αγορά κατόπιν διενέξεως με την εν λόγω εταιρία. Ο κλάδος παραγωγής προέβη στην παρατήρηση αυτή προκειμένου να εναντιωθεί στον ισχυρισμό της [νυν αναιρεσείουσας] ότι ο βαθμός υποστηρίξεως της καταγγελίας, κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, μειώθηκε υπό το όριο που απαιτείται για τη συνέχιση της διαδικασίας. Η [νυν αναιρεσείουσα] διατύπωσε την ίδια παρατήρηση, κατά τη διάρκεια της έρευνας, υποστηρίζοντας ότι τα αποτελέσματα της προβαλλομένης αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφοράς, που συνίσταται στον καθορισμό υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, αποτελούσαν παράγοντα που έπρεπε να εξετασθεί στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας.

262 Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η [νυν αναιρεσείουσα] υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να εξετάσει τον ως άνω παράγοντα, περιοριζόμενο

να διαπιστώσει, στην [εκατοστή τριακοστή πέμπτη] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού, ότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν επιβεβαιώθηκε από επίσημη απόφαση μετά από έρευνα που διεξήγαγαν οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό αρχές.

- 263 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι από την [εκατοστή τριακοστή πέμπτη] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού δεν προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα όντως εξέτασαν το ζήτημα αν η συνεκτιμηθείσα ζημία προέκυπτε από την προβαλλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά.
- 264 Επομένως, καίτοι η ως άνω αιτιολογική σκέψη δεν αρκεί για να αποκλεισθούν τα αποτελέσματα του παράγοντος τον οποίο επικαλέσθηκε η [νυν αναιρεσείουσα], επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το ζήτημα αν το Συμβούλιο παρέλειψε να λάβει υπόψη τα εν λόγω αποτελέσματα πρέπει, ωστόσο, να εξετασθεί σε σχέση με το σύνολο της συλλογιστικής που ακολουθήθηκε στο πλαίσιο του [επίδικου] κανονισμού (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση [του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1995, T-166/94], Κογο Seiko κατά Συμβουλίου, [Συλλογή 1995, σ. II-2129], σκέψη 79).
- 265 Πάντως, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι έλαβε υπόψη τον ως άνω παράγοντα στην [εκατοστή τριακοστή τέταρτη] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού. Από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι το Συμβούλιο εξέτασε, εν γένει, τα αποτελέσματα της καταβολής των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως που απορρέουν από τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, διαπιστώνοντας ότι ο παράγοντας αυτός δεν ήταν ικανός να καταλύσει την αιτιώδη συνάφεια εν προκειμένω. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, με την ως άνω διαπίστωση, απάντησε επίσης στον ισχυρισμό ότι τα εν λόγω δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήσαν υπερβολικά και συνιστούσαν συμπεριφορά αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού.
- 266 Συναφώς, ναι μεν οι αιτιολογικές σκέψεις [εκατοστή τριακοστή τέταρτη και εκατοστή τριακοστή πέμπτη] έχουν διαφορετικό υπότιτλο, ήτοι “Δικαιώματα εκμεταλλεύσεως” και “Άλλοι παράγοντες”, πλην όμως από τα επιχειρήματα των διαδίκων προκύπτει ότι αμφότερες οι αιτιολογικές σκέψεις αφορούν το ίδιο στοιχείο του φακέλου που σχετίζεται με την καταβολή δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως. Επιπλέον, οι δύο αυτές αιτιολογικές σκέψεις είναι διαδοχικές, οπότε η από κοινού ερμηνεία τους υπαγορεύεται από τη διάρθρωση του [επίδικου] κανονισμού.

- 267 Επομένως, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διαπιστώσεις που εκτίθενται στην [εκατοστή τριακοστή τέταρτη] αιτιολογική σκέψη προκειμένου να εξετασθεί αν το Συμβούλιο απέκλεισε τη ζημία που ενδεχομένως προέκυψε από την αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά την οποία επικαλέσθηκε η [νυν αναιρεσείουσα].
- 268 Πρώτον, η [νυν αναιρεσείουσα] αμφισβητεί τη λυσιτέλεια των εν λόγω διαπιστώσεων, προβάλλοντας ότι τα θεσμικά όργανα όφειλαν να αξιολογήσουν τα αποτελέσματα των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως κατά ακριβή τρόπο ώστε να συναγάγουν ότι, ακόμη και ελλείψει υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής θα είχε υποστεί ζημία.
- 269 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, για να αποκλεισθούν τα αποτελέσματα που απορρέουν από εξωτερικό παράγοντα, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να εξετάσουν αν τα εν λόγω αποτελέσματα ήσαν ικανά να καταλύσουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εν λόγω εισαγωγών και της ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής [...]. Πάντως, η εξέταση αυτή δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην τον προσδιορισμό των ακριβών αποτελεσμάτων του εν λόγω παράγοντος. Αρκεί τα κοινοτικά όργανα να διαπιστώσουν ότι, παρά την ύπαρξη ενός τέτοιου εξωτερικού παράγοντος, η ζημία που προκλήθηκε από τις εν λόγω εισαγωγές ήταν σημαντική.
- 270 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο επισήμανε ότι οι εισαγωγές από την Ινδία είχαν προκαλέσει σημαντική ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, η οποία προέκυπτε ιδίως από την υποτιμολόγηση των κοινοτικών τιμών. Το Συμβούλιο εξήγησε ότι, έστω και αν τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως είχαν αρνητική επίδραση επί των κερδών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, ο παράγοντας αυτός, ο οποίος επηρεάζει όλους τους παραγωγούς της αγοράς, εμφανίστηκε ήδη από το 1999, προτού καταστούν σημαντικές οι εισαγωγές. Επομένως, η αρνητική εξέλιξη της καταστάσεως των κοινοτικών παραγωγών από το 1999 δεν μπορούσε να αποδοθεί στον εν λόγω παράγοντα. Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω στοιχείων, το Συμβούλιο ευλόγως θεώρησε ότι η καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως δεν μπορούσε να έχει επίπτωση επί της ζημίας που προκλήθηκε από τις επιδοτούμενες εισαγωγές.
- 271 Το Συμβούλιο ορθώς ισχυρίζεται ότι η εξέταση του ζητήματος αν τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήσαν υπερβολικά λόγω της αντίθετης προς τους κανόνες του

ανταγωνισμού συμπεριφοράς ενός κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμά του που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη.

- 272 Επιβάλλεται, επίσης, η παρατήρηση ότι, αντίθετως προς την κατάσταση που επικρατούσε στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι προαναφερθείσες αποφάσεις *Extramet* [Industrie κατά Συμβουλίου] και *Mukand* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, η προβαλλομένη εν προκειμένω αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτική δεν μπορεί να αποδοθεί στη συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών. Επομένως, για να εκτιμηθούν τα αποτελέσματα του ως άνω παράγοντος εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα δεν ήσαν υποχρεωμένα να εξετάσουν αν ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, αυτός καθαυτός, είχε συντελέσει στη ζημία που προκλήθηκε.
- 273 Δεύτερον, η [νυν αναιρεσείουσα] υποστηρίζει, επικαλούμενη την προαναφερθείσα απόφαση *Mukand* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, ότι η ζημία, η οποία προσδιορίστηκε από την υποτιμολόγηση των τιμών, δεν εκτιμήθηκε ορθώς, στην περίπτωση που οι κοινοτικές τιμές ήσαν τεχνητά υψηλές λόγω των υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως.
- 274 Πρέπει να υπομνηστεί ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση *Mukand* κ.λπ. κατά Συμβουλίου αφορούσαν συμπεριφορά επηρεάζουσα τις κοινοτικές τιμές, αλλά όχι τις τιμές εισαγωγής. Πάντως, εν προκειμένω, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι τα εν λόγω δικαιώματα εκμεταλλεύσεως έπρεπε να καταβληθούν από όλους τους παραγωγούς, συμπεριλαμβανομένης της [νυν αναιρεσείουσας]. Η [νυν αναιρεσείουσα] δεν αμφισβήτησε το πραγματικό αυτό γεγονός.
- 275 Έτσι, το Συμβούλιο θεώρησε, στην [εκατοστή τριακοστή τέταρτη] αιτιολογική σκέψη του [επίδικου] κανονισμού, ότι ο εν λόγω εξωτερικός παράγοντας δεν μπορούσε να εξηγήσει τη διαφορά μεταξύ των κοινοτικών τιμών και των ινδικών τιμών και ότι, ως εκ τούτου, δεν ασκούσε επιρροή επί των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του επιπέδου της υποτιμολογήσεως. Έστω και αν υποτεθεί ότι τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήσαν υπερβολικά λόγω συμπεριφοράς αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, ο παράγοντας αυτός δεν μπορεί να επηρεάσει την ως άνω εκτίμηση.

276 Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω στοιχείων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η [νυν αναιρεσείουσα] δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να αποκλείσει, κατά την εκτίμηση της ζημίας, τα αποτελέσματα που απορρέουν από την προβαλλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά.

277 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η απόφαση επί του ζητήματος αν επιτρέπεται η επίκληση του πραγματικού στοιχείου που προέβαλε η [νυν αναιρεσείουσα] με το υπόμνημά της απαντήσεως, ήτοι του ανακοινωθέντος τύπου της Επιτροπής, της 3ης Αυγούστου 2003, που αναφέρεται σε μια έρευνα σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ σε μια πρότυπη συμφωνία αφορώσα τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας για ορισμένα είδη CD. Συγκεκριμένα, από τα επιχειρήματα της [νυν αναιρεσείουσας] προκύπτει ότι το ως άνω στοιχείο προβλήθηκε προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι ο επίμαχος παράγοντας ήταν γνωστός στα κοινοτικά όργανα. Αντιθέτως, η [νυν αναιρεσείουσα] δεν εξήγησε με ποιον τρόπο το ως άνω ανακοινωθέν μπορούσε να στηρίξει το επιχείρημα ότι ο παράγοντας αυτός ήταν ικανός να καταλύσει την αιτιώδη συνάφεια εν προκειμένω.

278 Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

279 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της. Συνεπώς, παρέλκει η απόφαση επί των αιτημάτων που προέβαλε το Συμβούλιο επικουρικώς.»

Τα αιτήματα των διαδίκων

20 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Moser Baer India Ltd ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση
- να δεχθεί τα αιτήματα που αυτή προέβαλε πρωτοδίκως, ήτοι να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό καθόσον ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται επ' αυτής, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε πρωτοδίκως.

21 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και
- να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 22 Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους, που αντλούνται, πρώτον, από παραβίαση των αρχών της συνοχής και της επιμελούς έρευνας όσον αφορά την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που εκτίθεται στις σκέψεις 73 έως 79 αυτής, δεύτερον, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, εκ μέρους του Πρωτοδικείου, όσον αφορά τις σχετικές με τη ζημία πτυχές της έρευνας που μνημονεύονται στις σκέψεις 193 έως 196 και 201 έως 206 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, τρίτον, από τη μη συνεκτίμηση άλλων αιτιών της ζημίας κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την περιλαμβανόμενη στις σκέψεις 260 έως 278 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως διαπίστωση της υπάρξεως ζημίας.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

- 23 Με έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2008, το Συμβούλιο ενημέρωσε το Δικαστήριο σχετικά με την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 1293/2007, της 30ής Οκτωβρίου 2007, για την κατάργηση των δασμών αντνιτάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 1050/2002 στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής, καταγωγής Ταϊβάν, και την παροχή δυνατότητας επανείσπραξης ή επιστροφής τους, καθώς και για την κατάργηση των αντισταθμιστικών δασμών που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 960/2003 στις εισαγωγές οπτικών δίσκων με δυνατότητα εγγραφής, καταγωγής Ινδίας, και την παροχή δυνατότητας επανείσπραξης ή επιστροφής τους, και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές αυτές (ΕΕ L 288, σ. 17). Υπό το πρίσμα της εκδόσεως του κανονισμού 1293/2007, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι παρέλκει, πλέον, η απόφαση επί της υπό κρίση υποθέσεως.
- 24 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το Δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως την έλλειψη συμφέροντος εκ μέρους του διάδικου για την άσκηση αναιρέσεως ή τη συνέχιση της εκδικάσεώς της, λόγω γεγονότος μεταγενεστέρου της αποφάσεως του Πρωτοδικείου δυναμένου να άρει τον βλαπτικό για τον αναιρεσείοντα χαρακτήρα της αποφάσεως αυτής και να κρίνει την αίτηση αναιρέσεως απαράδεκτη ή άνευ αντικειμένου για τον λόγο αυτόν. Πράγματι, η ύπαρξη συμφέροντος του προσφεύγοντος για την άσκηση αναιρέσεως προϋποθέτει ότι η αναίρεση μπορεί, με το αποτέλεσμά της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ. απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 1995, C-19/93 P, Rendo κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3319, σκέψη 13, καθώς και διάταξη της 8ης Απριλίου 2008, C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-2217, σκέψη 48).

- 25 Εν προκειμένω, πρέπει, ωστόσο, να επισημανθεί ότι το συμφέρον της αναιρεσείουσας να επιδιώξει αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως και, εμμέσως, ακύρωση του επίδικου κανονισμού δεν μπορεί να αμφισβητηθεί με το επιχείρημα ότι ο τελευταίος δεν παράγει πλέον αποτελέσματα για το μέλλον. Πράγματι, η ακύρωση αυτού του κανονισμού μπορεί, αφ' εαυτής, να έχει έννομα αποτελέσματα, όπως ιδίως την αποφυγή της επανάληψης μιας παράτυπης πρακτικής εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, AKZO Chemie και AKZO Chemie UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1965, σκέψη 21).
- 26 Κατά τα λοιπά, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 37 των προτάσεών της, ο επίδικος κανονισμός δεν καταργήθηκε ολοσχερώς και εξακολουθεί να παράγει αποτελέσματα όσον αφορά τους αντισταθμιστικούς δασμούς που επιβλήθηκαν έως τις 4 Νοεμβρίου 2006.
- 27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο δεν έχει κανένα περιθώριο να διαπιστώσει ότι η αίτηση αναίρεσεως κατέστη άνευ αντικειμένου.

Επί της ουσίας

Επί του πρώτου λόγου αναίρεσεως

- 28 Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως που προέβαλε, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν τήρησε, ως όφειλε, τις αρχές της συνοχής και της επιμελούς έρευνας όταν έκρινε ότι τα κοινοτικά όργανα ενήργησαν κατά νόμο αντιμετωπίζοντας όλα τα στοιχεία του ενεργητικού της ως στοιχεία ενεργητικού τα οποία έχουν ανακαταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών και τα οποία τυγχάνουν της εν λόγω επιδοτήσεως που εκτείνεται σε περίοδο αποσβέσεως 4,2 ετών.

- 29 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο ως άνω λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος λόγω του ότι η αναιρεσείουσα επιχειρεί να θέσει υπό αμφισβήτηση διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου αφορώσες τα πραγματικά περιστατικά και να προβάλει ενώπιον του Δικαστηρίου νέο ισχυρισμό, τον οποίο δεν προέβαλε πρωτοδικώς, ήτοι την παραβίαση των αρχών της συνοχής και της χρηστής διοικήσεως όσον αφορά την κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών.
- 30 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο ως άνω λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, καθόσον αποσκοπεί στο να αχθεί το Δικαστήριο στην επανεξέταση των αφορώσων τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώσεων του Πρωτοδικείου, χωρίς να υφίσταται ένδειξη περί παραμορφώσεως του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του εν λόγω δικαιοδοτικού οργάνου.
- 31 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, από τα άρθρα 225 ΕΚ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών, εκτός αν η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεων του προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που του έχουν υποβληθεί, και, αφετέρου, για την εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών. Όταν το Πρωτοδικείο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 225 ΕΚ, έλεγχο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών και τις έννομες συνέπειες που έχει συναγάγει συναφώς το Πρωτοδικείο (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 6ης Απριλίου 2006, C-551/03 P, General Motors κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-3173, σκέψη 51 της 22ας Μαΐου 2008, C-266/06 P, Evonik Degussa κατά Επιτροπής, σκέψη 72, καθώς και της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-101/07 P και C-110/07 P, Coop de France bétail et viande κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 58).
- 32 Το Δικαστήριο δεν είναι επομένως αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, κατ' αρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Συγκεκριμένα, εφόσον η προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ήταν νομότυπη και τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων και το βάρος αποδείξεως, το Πρωτοδικείο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμά την αξία που πρέπει να προσδοθεί στα στοιχεία που του έχουν υποβληθεί. Επομένως, η ως άνω εκτίμηση δεν αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου, εκτός αν συντρέχει παραμόρφωση του περιεχομένου των στοιχείων αυτών (βλ., μεταξύ άλλων, προαναφερθείσες αποφάσεις General Motors κατά Επιτροπής, σκέψη 52 της Evonik Degussa κατά Επιτροπής, σκέψη 73, καθώς και Coop de France bétail et viande κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 59).

- 33 Πρέπει εξάλλου να υπομνηστεί ότι η παραμόρφωση πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων (βλ., μεταξύ άλλων, προαναφερθείσες αποφάσεις *General Motors* κατά Επιτροπής, σκέψη 54, *Evonik Degussa* κατά Επιτροπής, σκέψη 74, καθώς και *Coop de France bétail et viande* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 60).
- 34 Αντιθέτως, το ζήτημα αν το Πρωτοδικείο ορθώς συνήγαγε από τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά ότι τα κοινοτικά όργανα δεν παρέβησαν ούτε το καθήκον επιμελείας ούτε την υποχρέωση αιτιολόγησεως συνιστά νομικό ζήτημα το οποίο υπόκειται στον αναρκετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (βλ. αποφάσεις της 20ής Νοεμβρίου 1997, C-188/96 P, Επιτροπή κατά V, Συλλογή 1997, σ. I-6561, σκέψη 24, της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, *Dansk Rørdindustri* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 453, καθώς και της 6ης Νοεμβρίου 2008, C-405/07 P, *Κάτω Χώρες* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-8301, σκέψη 44).
- 35 Εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα προσάπτει, κατ' αρχάς, στο Πρωτοδικείο ότι παραβίασε τις αρχές της συνοχής και της επιμελούς έρευνας παραλείποντας να επικαλεστεί συγκεκριμένο ουσιαστικό ή διαδικαστικό κανόνα δικαίου προς στήριξη της διαπιστώσεώς του ότι το Συμβούλιο εδικαιούτο να λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία του ενεργητικού που έχουν καταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών στο πλαίσιο της εφαρμογής της περιόδου αποσβέσεως των 4,2 ετών. Δι' αυτού, η αναιρεσείουσα αποσκοπεί στο να θέσει υπό αμφισβήτηση τον τρόπο με τον οποίο το Πρωτοδικείο εκτίμησε τον ισχυρισμό της, ο οποίος μνημονεύεται στη σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και σύμφωνα με τον οποίο η κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών δεν αφορούσε το σύνολο των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού.
- 36 Συναφώς, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και ιδίως από τις σκέψεις 75 και 78 αυτής, προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας, καθώς και τα στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι προς απάντηση στη γραπτή ερώτηση σχετικά με την κατάταξη των στοιχείων του ενεργητικού στην κατηγορία των καλουπιών, και συνήγαγε ότι η αναιρεσείουσα δεν προσκόμισε στα κοινοτικά όργανα στοιχεία που θα τους παρείχαν τη δυνατότητα να ελέγξουν την ακρίβεια του ισχυρισμού της και ότι, κατά συνέπεια, η εκτίμηση που περιλαμβάνεται στον επίδικο κανονισμό δεν μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση.

- 37 Συνεπώς, το επιχείρημα που αντλείται από την εκ μέρους του Πρωτοδικείου παραβίαση των αρχών της συνοχής και της επιμελούς έρευνας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 38 Στον βαθμό που η αναιρεσείουσα αποσκοπεί, επίσης, στο να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, βάλλοντας, κατ' ουσίαν, κατά του γεγονότος ότι τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη στις σκέψεις 75, 77 και 78 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως αρκούν για να αποδειχθεί ότι τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να εκτιμήσουν την ακριβή αξία των στοιχείων του ενεργητικού που έχουν καταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών, το επιχείρημα αυτό πρέπει να κριθεί απαράδεκτο, καθόσον δι' αυτού επιχειρείται επανεξέταση των αφορωσών τα πραγματικά περιστατικά εκτιμήσεων για την οποία το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο κατ' αναίρεση.
- 39 Εξάλλου, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι, ελλείψει των αναγκαίων στοιχείων για τον υπολογισμό του ύψους της αντισταθμίσιμης επιδοτήσεως, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να επικαλεσθούν ρητώς το άρθρο 28 του βασικού κανονισμού. Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, αφετέρου, ότι, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση που έθεσε το Πρωτοδικείο, αυτή απέδειξε ότι, βάσει των πληροφοριών που παρείχαν τα κοινοτικά όργανα και των στοιχείων που εμφανίζονται στο παράρτημα της φορολογικής δηλώσεως και τα οποία παραθέτουν τον υπολογισμό της αποσβέσεως, τα κοινοτικά όργανα γνώριζαν ή όφειλαν προφανώς να γνωρίζουν ότι η αναλογία των στοιχείων του ενεργητικού που δεν είχαν καταταγεί ή ανακαταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών ανερχόταν τουλάχιστον στο 23 % όλων των εισαγομένων στοιχείων του ενεργητικού.
- 40 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι οι νέοι ισχυρισμοί, οι οποίοι δεν είχαν περιληφθεί στην προσφυγή, δεν μπορούν να προβληθούν κατ' αναίρεση, όπως προκύπτει από τα άρθρα 113, παράγραφος 2, και 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ. αποφάσεις της 19ης Ιουνίου 1992, C-18/91 P, V. κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-3997, σκέψη 21, και της 23ης Νοεμβρίου 2000, C-1/98 P, British Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-10349, σκέψη 47).
- 41 Πάντως, εν προκειμένω, μόνον ενώπιον του Δικαστηρίου η αναιρεσείουσα επικαλέσθηκε, για πρώτη φορά, παράβαση του άρθρου 28 του βασικού κανονισμού σχετιζόμενη με το γεγονός ότι οι πληροφορίες που απορρέουν από τη φορολογική δήλωσή της δεν ελήφθησαν επαρκώς υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί ότι όλα τα στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία αποτελούσαν αντικείμενο επιδοτήσεως, δεν είχαν

ανακαταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών. Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι το επιχείρημα αυτό είναι νέο και, ως εκ τούτου, απαράδεκτο στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

42 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η αναιρεσείουσα ως προς την προβαλλομένη γνώση, εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων, της αναλογίας των στοιχείων του ενεργητικού που αποτελούσαν αντικείμενο επιδοτήσεως και τα οποία δεν είχαν ανακαταταγεί στην κατηγορία των καλουπιών, διαπιστώνεται ότι το εν λόγω επιχείρημα αποσκοπεί στο να επιτευχθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η οποία, ελλείπει ισχυρισμού περί παραμορφώσεως του περιεχομένου τους, δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου κατ' αναίρεση.

43 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

44 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη κατά τον προσδιορισμό της ζημίας. Αυτός ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη που αφορούν, αφενός, την πεπλανημένη εκτίμηση του επιπέδου των εισαγωγών CD-R προελεύσεως Ινδίας και, αφετέρου, την πεπλανημένη εκτίμηση του επιπέδου των αποθεμάτων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ως ένδειξη της ζημίας.

— Επί του πρώτου σκέλους

45 Όσον αφορά την πεπλανημένη εκτίμηση του επιπέδου των εισαγωγών CD-R προελεύσεως Ινδίας, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρία επιχειρήματα. Πρώτον, αμφισβητεί το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι τα κοινοτικά όργανα ορθώς απέρριψαν τον ισχυρισμό της ότι, όσον αφορά τις μικρές ποσότητες, ο στατιστικός τύπος που τυγχάνει εφαρμογής επί των στοιχείων της Eurostat δεν ήταν αξιόπιστος.

Τα στοιχεία αυτά συνίστανται σε έναν «κωδικό CN» που καλύπτει τα CD-R, καθώς και άλλα προϊόντα παρόμοιου είδους, και στηρίζονται σε έναν τύπο τον οποίο έχει εκπονήσει ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής CD-R. Επιπλέον, δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα είναι η μόνη ινδική εταιρία εξαγωγών CD-R προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα στοιχεία που αυτή διέθετε ήσαν η μόνη αξιόπιστη πηγή για τον προσδιορισμό του όγκου και της αξίας των εισαγωγών.

- 46 Δεύτερον, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι η εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων διαπίστωση, την οποία επικύρωσε το Πρωτοδικείο και σύμφωνα με την οποία τα στοιχεία της Eurostat και τα χρηματοοικονομικά στοιχεία της αναιρεσείουσας οδηγούν σε πολύ συγκρίσιμα αποτελέσματα, είναι πεπλανημένη. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στοιχεία της αναιρεσείουσας, κατά το έτος 2000, οι τιμές των εξαγωγών της αυξήθηκαν μέχρι το πέρας της περιόδου έρευνας. Όμως, η διαπίστωση αυτή δεν αντιστοιχεί στα στοιχεία της Eurostat, από τα οποία προκύπτει μείωση των τιμών κατά 59 %.
- 47 Τρίτον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ανέκαθεν αμφισβητούσε το βάσιμο των συγκρίσεων του Συμβουλίου όσον αφορά τα επίπεδα των τιμών των εισαγωγών και ισχυρίζεται ότι αν είχε επιλεγεί άλλη ημερομηνία για την περίοδο έρευνας τα κοινοτικά όργανα θα κατέληγαν σε σαφώς διαφορετικό συμπέρασμα. Επομένως, η διαπίστωση του Πρωτοδικείου, κατά την οποία η αναιρεσείουσα δεν ισχυρίζεται ότι αν λαμβανόταν υπόψη μια άλλη αρχική ημερομηνία ως προς τα στοιχεία που την αφορούν τα συμπεράσματα τα σχετικά με τις τιμές των προερχομένων από την Ινδία εισαγωγών CD-R θα ήταν διαφορετικά είναι ανακριβής.
- 48 Κατά το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί τις διαπιστώσεις βάσει των οποίων το Πρωτοδικείο έκρινε ακριβή τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στον επίδικο κανονισμό. Συνεπώς, το σκέλος αυτό του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να κριθεί απαράδεκτο.
- 49 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, από τα άρθρα 225 ΕΚ, 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 112, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να αναφέρει επακριβώς τα επικρινόμενα στοιχεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η ανίχνευση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν ειδικώς το αίτημα αυτό (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 3ης Μαρτίου 2005, C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel και

Commonfood κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-1751, σκέψη 37 της 26ης Οκτωβρίου 2006, C-68/05 P, Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-10367, σκέψη 54, καθώς και διάταξη της 15ης Μαΐου 2007, C-420/05 P, Ricosmos κατά Επιτροπής, σκέψη 64).

50 Κατά συνέπεια, η αίτηση αναιρέσεως που περιορίζεται να επαναλάβει κατά γράμμα ή κατ' ουσίαν τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου, περιλαμβανομένων εκείνων που στηρίζονται σε πραγματικά περιστατικά των οποίων η συνεκτίμηση ρητώς απορρίφθηκε από το δικαστήριο αυτό, δεν ικανοποιεί τις αναγόμενες στην αιτιολογία απαιτήσεις που προκύπτουν από τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη (βλ., μεταξύ άλλων, προαναφερθείσες αποφάσεις Biegi Nahrungsmittel και Commonfood κατά Επιτροπής, σκέψη 38, και Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής, σκέψη 54, καθώς και προαναφερθείσα διάταξη Ricosmos κατά Επιτροπής, σκέψη 71). Συγκεκριμένα, μια τέτοια αίτηση αναιρέσεως αποτελεί στην πραγματικότητα αίτημα απλώς και μόνον επανεξετάσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου που κατατέθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, πράγμα που δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου (αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2000, C-352/98 P, Bergaderm και Gourpil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-5291, σκέψη 35, καθώς και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-76/01 P, Eurocoton κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-10091, σκέψη 47).

51 Στο πλαίσιο της εξετάσεως της πρώτης αιτιάσεως του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε, στις σκέψεις 142 έως 190 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επί του επιχειρήματος της αναιρεσιούσας το οποίο μνημονεύθηκε στη σκέψη 145 της εν λόγω αποφάσεως και σύμφωνα με το οποίο τα στοιχεία της Eurostat για τα έτη 1998 έως 2000 δεν ήσαν αξιόπιστα εξαιτίας του «κωδικού CN» που συμπεριλαμβάνει πολλά άλλα προϊόντα, πλην των CD-R. Η ποσότητα των εν λόγω άλλων προϊόντων αναφέρεται σε τόνους, οπότε, για να εκτιμηθεί ο αριθμός των εισαγομένων CD-R, ήταν αναγκαίο, κατά την αναιρεσιούσα, να εφαρμοστεί ένας μαθηματικός τύπος επί των στοιχείων της Eurostat. Εντούτοις, πάντοτε κατά την αναιρεσιούσα, δεδομένου ότι οι ποσότητες ήσαν ασήμαντες, ένας τέτοιος τύπος δεν θα ήταν αξιόπιστος από στατιστικής απόψεως. Συναφώς, το Πρωτοδικείο συνήγαγε, στη σκέψη 171 της ίδιας αποφάσεως, ότι η αναιρεσιούσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι ο στατιστικός τύπος που εφαρμόστηκε επί των στοιχείων της Eurostat προς συναγωγή των επίμαχων στοιχείων δεν είναι αξιόπιστος προκειμένου περί μικρών ποσοτήτων.

52 Στις σκέψεις 201 έως 206 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο περιορίζεται να εκτιμήσει τα επίπεδα των τιμών των εισαγωγών στο πλαίσιο της τρίτης αιτιάσεως που περιλαμβάνεται στον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιόν

του. Με την εν λόγω τρίτη αιτίαση, την οποία προέβαλε πρωτοδίκως η αναιρεσείουσα, αυτή υποστήριξε, πρώτον, ότι τα κοινοτικά όργανα, προκειμένου να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι υπήρξε μείωση των τιμών των εισαγωγών, στηρίχθηκαν στα αφορώντα τα έτη 1998 έως 2000 στοιχεία, τα οποία δεν ήταν ούτε λυσιτελή ούτε αξιόπιστα. Δεύτερον, η αναιρεσείουσα προέβαλε ότι το γεγονός ότι οι τιμές των εισαγωγών αποτέλεσαν αντικείμενο αναλύσεως επίσης με βάση αριθμητικά στοιχεία, τα οποία αυτή παρέσχε, δεν προσθέτει τίποτε συναφώς, καθόσον τα εν λόγω στοιχεία παρουσιάστηκαν από τα κοινοτικά όργανα κατά μη προσήκοντα τρόπο.

53 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 203 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ανάλυση των αριθμητικών στοιχείων, τα οποία παρέσχε η αναιρεσείουσα, οδήγησε σε πολύ συγκρίσιμα αποτελέσματα με εκείνα που στηρίχθηκαν στα στοιχεία της Eurostat, ήτοι μείωση των τιμών κατά 54%. Προς στήριξη της διαπιστώσεως αυτής, το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας ότι η παρουσίαση των εν λόγω αριθμητικών στοιχείων είναι ανακριβής, αναφέρεται στην εξηκοστή πρώτη και στην εξηκοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη του επίδικου κανονισμού, με τις οποίες τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε σύγκριση μεταξύ των στοιχείων της Eurostat και των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η αναιρεσείουσα και κατέληξαν σε παρόμοια συμπεράσματα όσον αφορά την οικεία περίοδο.

54 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το πρώτο επιχείρημα και το δεύτερο επιχείρημα, τα οποία περιλαμβάνονται στο πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, πρέπει να κριθούν अपараδέκτα, δεδομένου ότι αποτελούν, στην πραγματικότητα, αίτημα επανεξετάσεως εκτιμήσεων που αφορούν πραγματικά περιστατικά, χωρίς να προσδιορίζεται η πλάνη περί το δίκαιο με την οποία, όπως προβάλλεται, βαρύνεται η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

55 Όσον αφορά το τρίτο επιχείρημα που περιλαμβάνεται στο πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα επισημαίνει ότι ανέκαθεν ισχυριζόταν ότι αν επέλεγαν άλλη ημερομηνία για την περίοδο έρευνας τα κοινοτικά όργανα θα κατέληγαν σε σαφώς διαφορετικό συμπέρασμα. Έτσι, στο σημείο 101 του δικογράφου της προσφυγής της, η αναιρεσείουσα ανέφερε ότι το γεγονός ότι, με τον επίδικο κανονισμό, το Συμβούλιο προέβη σε αλυσιτελείς συγκρίσεις όσον αφορά τα επίπεδα των τιμών των εισαγωγών είναι ενδεικτικό της ελλείψεως αντικειμενικότητας εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων ή, επικουρικός, της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά τις τάσεις των τιμών των προερχομένων από την Ινδία εισαγωγών.

- 56 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το εν λόγω σημείο του δικογράφου της προσφυγής δεν αναφέρεται στα αριθμητικά στοιχεία της αναιρεσείουσας, αλλά σε εκείνα που συνελήγαν από τα κοινοτικά όργανα. Κατά συνέπεια, έστω και αν υποτεθεί ότι αυτή η αναφορά της αναιρεσείουσας στο δικόγραφο της προσφυγής της εμπεριέχει επιχείρημα προς στήριξη του ισχυρισμού ότι αν λαμβανόταν υπόψη μια άλλη αρχική ημερομηνία όσον αφορά τα στοιχεία τα οποία παρέσχε η αναιρεσείουσα τα συμπεράσματα θα ήταν διαφορετικά, τούτο ουδόλως θα καταδείκνυε την ορθότητα της απόψεως της αναιρεσείουσας, καθόσον οι όροι «τα στοιχεία της», στη σκέψη 205 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν αναφέρονται στα αριθμητικά στοιχεία της αναιρεσείουσας.
- 57 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 205 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, έστω και αν τα στοιχεία που παρέσχε η αναιρεσείουσα αναφέρονται στην περίοδο που αρχίζει την 1η Απριλίου 1999, ενώ τα στοιχεία της Eurostat αφορούν την περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2000, μόνον το γεγονός αυτό δεν καθιστά ανακριβή τη διαπίστωση του Συμβουλίου ότι τα αριθμητικά στοιχεία της Eurostat και εκείνα της αναιρεσείουσας καταδεικνύουν συγκλίνουσες τάσεις. Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι η αναιρεσείουσα δεν ισχυρίστηκε ότι αν λαμβανόταν υπόψη μια άλλη αρχική ημερομηνία όσον αφορά τα στοιχεία της τα συμπεράσματα ως προς τις τιμές των εισαγωγών θα ήταν διαφορετικά. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη πλάνης περί τα πράγματα ή πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ως προς την ανάλυση των τιμών των εισαγωγών.
- 58 Όσον αφορά την εν λόγω ανάλυση, η αναιρεσείουσα αμφισβήτησε, κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, την ημερομηνία που επελέγη για την περίοδο έρευνας και τις συγκρίσεις που πραγματοποιήθηκαν όσον αφορά τα επίπεδα των τιμών των εισαγωγών. Συναφώς, τα συμπεράσματα του Πρωτοδικείου περιλαμβάνονται, αντιστοίχως, στις σκέψεις 170 έως 178 και 201 έως 207 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Αντιθέτως, η αναιρεσείουσα δεν προέβαλε, κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, το επιχείρημα που αφορά το χρονικό σημείο ενάρξεως της επεξεργασίας των στοιχείων που η ίδια γνωστοποίησε στα κοινοτικά όργανα. Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 110 των προτάσεών της, το επιχείρημα αυτό είναι, κατά συνέπεια, νέο και, ως εκ τούτου, απαράδεκτο κατ' αναίρεση, και δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στο Πρωτοδικείο ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, παρέλειψε να αποφανθεί σχετικώς.
- 59 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο το τρίτο επιχείρημα που περιλαμβάνεται στο πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

— Επί του δευτέρου σκέλους

- 60 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον επικύρωσε την περιλαμβανόμενη στην εκατοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη του επίδικου κανονισμού διαπίστωση του Συμβουλίου ότι τα αποθέματα της κοινοτικής βιομηχανίας επιδεινώθηκαν θεαματικά. Η αναιρεσείουσα υπενθυμίζει ότι δεν αμφισβήτησε τα σχετικά με τα αποθέματα στοιχεία που περιλαμβάνονται στον εν λόγω κανονισμό, για τον λόγο ότι τα στοιχεία αυτά προέρχονται από εμπιστευτικές πληροφορίες που παρείχαν οι κοινοτικοί παραγωγοί. Αντιθέτως, η αναιρεσείουσα υπογραμμίζει ότι εξέφρασε εξ αρχής την αντίθεσή της προς τα συμπεράσματα του εν λόγω κανονισμού κατά τα οποία η εξέλιξη των αποθεμάτων ήταν ενδεικτική της ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.
- 61 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, μεταξύ του έτους 1998 και της περιόδου έρευνας, η παραγωγή της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά 432 %, ενώ, το επίπεδο των αποθεμάτων μειώθηκε μεταξύ του έτους 2000 και της εν λόγω περιόδου. Η διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι τα αποθέματα αυξήθηκαν, σε απόλυτους όρους, προς τα τέλη του έτους 2001 βαρύνεται με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο παρέλειψε να λάβει υπόψη τη σημαντική αύξηση της παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας και το γεγονός ότι η προσωρινή βελτίωση του επιπέδου των αποθεμάτων συνέπεσε με την είσοδο στην αγορά των προερχομένων από την Ινδία εισαγωγών.
- 62 Συναφώς, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, υποστηρίζει ότι η αναιρεσείουσα περιορίζεται να αμφισβητήσει την εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά την ακρίβεια των στοιχείων που εκτίθενται στον επίδικο κανονισμό. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η εκ μέρους του Πρωτοδικείου διαπίστωση σχετικά με την αύξηση των αποθεμάτων σε απόλυτους όρους είναι ορθή από απόψεως πραγματικών περιστατικών. Κατά το Συμβούλιο, η αύξηση των αποθεμάτων σε απόλυτους όρους υπήρξε τόσο μαζική ώστε επέφερε, επίσης, αύξηση περίπου κατά 60 %, σε σχετικούς όρους, μεταξύ του έτους 1998 και της λήξεως της περιόδου έρευνας (από 9,2 % έως 14,6 %), παρά την αύξηση της παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας.
- 63 Από τις σκέψεις 193 έως 195 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο συνήγαγε, πρώτον, ότι η αναιρεσείουσα δεν αμφισβητεί τα αριθμητικά στοιχεία που εμφανίζονται στην ογδοηκοστή αιτιολογική σκέψη του επίδικου κανονισμού. Δεύτερον, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που

δεν αμφισβητήθηκαν από την αναιρεσείουσα, καθ' όλη την περίοδο μεταξύ του έτους 1998 και της λήξεως της περιόδου έρευνας, τα αποθέματα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκαν σημαντικά. Τρίτον, το Πρωτοδικείο συνήγαγε ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι η βελτίωση του δείκτη που αφορά τα αποθέματα και ο οποίος εκφράζεται ως ποσοστό επί τοις εκατό της παραγωγής από το έτος 2000 ήταν ικανή να αναστρέψει την αρνητική τάση που διαπιστώθηκε ως προς το σύνολο της υπό εξέταση περιόδου.

64 Στον βαθμό που η αναιρεσείουσα αποσκοπεί στο να θέσει υπό αμφισβήτηση τις ως άνω εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών στις οποίες προέβη το Πρωτοδικείο, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 33 της παρούσας απόφασης, η παραμόρφωση του περιεχομένου πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων. Εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η εκ μέρους του Πρωτοδικείου ερμηνεία των διαφόρων στοιχείων, τα οποία αυτή επικαλείται, στηρίζεται επί ανακριβών και παραμορφωμένων αποδεικτικών στοιχείων, ως εκ του ότι αναφέρεται στα αποθέματα σε απόλυτους αριθμούς.

65 Ωστόσο, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 127 των προτάσεών της, το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο αναφέρθηκε στην αύξηση των αποθεμάτων σε απόλυτους όρους δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 195 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Πρωτοδικείο έλαβε, επίσης, υπόψη το γεγονός ότι, σύμφωνα με τον επίδικο κανονισμό, η εκ μέρους του Συμβουλίου εκτίμηση στηριζόταν, επίσης, σε εκτίμηση της εξελίξεως των αποθεμάτων σε σχετικούς όρους. Όσον αφορά το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι η προσωρινή βελτίωση του επιπέδου των αποθεμάτων συνέπεσε με την είσοδο στην αγορά των προερχομένων από την Ινδία εισαγωγών, το εν λόγω επιχείρημα αποτελεί νέο επιχείρημα σχετιζόμενο με τα πραγματικά περιστατικά, το οποίο είναι απαράδεκτο κατ' ανάρρηση.

66 Το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου, το οποίο περιλαμβάνεται στη σκέψη 195 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης και το οποίο αφορά τα επίπεδα των αποθεμάτων, συνιστά καινοτόμο ερμηνεία που δεν ευρίσκει έρεισμα στον επίδικο κανονισμό, πρέπει επίσης να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, από την ογδοηκοστή αιτιολογική σκέψη του επίδικου κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι τα αποθέματα, τα οποία εκφράζονται ως ποσοστό επί τοις εκατό της παραγωγής CD-R, έφθασαν στο υψηλό ποσοστό του 15 % κατά την περίοδο έρευνας.

- 67 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο.
- 68 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ως απαράδεκτος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

- 69 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η εκτίμηση της ζημίας, που αποτελεί χωριστό ζήτημα από εκείνο της αιτιώδους συνάφειας, αφορά τα αποτελέσματα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, αυτού καθεαυτού, και ότι το άρθρο 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού επιβάλλει ότι η εν λόγω εκτίμηση δεν θα πρέπει να επηρεάζεται από τα αποτελέσματα άλλων παραγόντων. Συναφώς, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως ως εκ του ότι έκρινε ότι η εκτίμηση της ζημίας αφορά μόνον τη διαφορά μεταξύ των κοινοτικών τιμών και των τιμών των εισαγωγών. Πάντως, το ζήτημα αυτό αφορά την ανάλυση που εμπίπτει στον προσδιορισμό της αιτιώδους συνάφειας.
- 70 Κατά την αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη τον αντίκτυπο των υπερβολικών δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως κατά τον προσδιορισμό της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Η αναιρεσείουσα αναφέρει ότι υπερβολικά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, που συνιστούν κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, είχαν αρνητικό αντίκτυπο επί των αποτελεσμάτων αυτών. Τα κοινοτικά όργανα δεν απέδειξαν ότι, ελλείψει των ως άνω υπερβολικών δικαιωμάτων, θα είχε προξενηθεί, παρά ταύτα, ζημία και ότι τα περιθώρια υπολογισμού της ζημίας θα παρέμεναν τα ίδια.
- 71 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, στη σκέψη 272 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο πεπλανημένως διαπίστωσε ότι οι προαναφερθείσες αποφάσεις Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, καθώς και Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου, αφορούσαν περιπτώσεις αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού δραστηριότητας εκ μέρους των κοινοτικών παραγωγών, αυτών καθεαυτών, ενώ, εν προκειμένω, η αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτική δεν μπορεί να καταλογισθεί στους κοινοτικούς παραγωγούς.

- 72 Κατά την αναιρεσείουσα, ο κρίσιμος χαρακτήρας της αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτικής, όπως εκείνος που επισημάνθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα υπόθεση Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου, δεν προκύπτει από το γεγονός ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής CD-R, αυτός καθεαυτός, είχε εμπλακεί στην αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού δραστηριότητα, αλλά οφείλεται στο γεγονός ότι τα αποτελέσματα αυτού του κλάδου παραγωγής επηρεάστηκαν από την εν λόγω δραστηριότητα και οι συνέπειες αυτής της αντίθετης προς τους κανόνες του ανταγωνισμού δραστηριότητας πρέπει, ως εκ τούτου, να εξαλειφθούν προκειμένου να εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.
- 73 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι अपараδέκτος και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος. Ισχυρίζεται ότι η αναιρεσείουσα δεν διευκρινίζει ποιο συμπέρασμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως θέτει υπό αμφισβήτηση ούτε ποια παράβαση κανόνα του κοινοτικού δικαίου προσάπτει στο Πρωτοδικείο.
- 74 Κατά το Συμβούλιο, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι είναι δυνατό να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων και της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, έστω και αν οι απώλειες που οφείλονται στις εισαγωγές αποτελούν απλώς και μόνον έναν παράγοντα προκλήσεως ζημίας, μεταξύ άλλων τέτοιων παραγόντων. Η ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας πρέπει να οδηγήσει τα κοινοτικά όργανα στο να εξακριβώσουν ότι άλλοι γνωστοί παράγοντες προκλήσεως ζημίας δεν έχουν καταλύσει την εν λόγω αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων και της διαπιστωθείσας ζημίας. Κατά συνέπεια, η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων πρέπει να είναι τόσο αμελητέα ώστε η προκληθείσα από τις εν λόγω εισαγωγές ζημία να μην μπορεί πλέον να θεωρηθεί σημαντική.
- 75 Εξάλλου, η εκ μέρους της αναιρεσείουσας αμφισβήτηση της ερμηνείας που έδωσε το Πρωτοδικείο, με τη σκέψη 272 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στην προαναφερθείσα απόφαση Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου, είναι παραπλανητική. Η αναιρεσείουσα, αφήνοντας να εννοηθεί ότι το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε το σχετικό με τα υπερβολικά δικαιώματα εκμεταλλεύσεως επιχείρημα, προβαίνει σε παραμόρφωση του περιεχομένου της ως άνω σκέψεως. Όμως, το Πρωτοδικείο εξέτασε το εν λόγω επιχείρημα, και ειδικότερα στη σκέψη 270 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 76 Επιπλέον, η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε με ποιον τρόπο το Πρωτοδικείο εκτίμησε πεπλανημένως την επίπτωση των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως επί του κοινοτικού

κλάδου παραγωγής. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, στις σκέψεις 260 έως 279 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο απέρριψε το επιχείρημα ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να εξετάσει την επίπτωση αυτή και δεν έκρινε αναγκαίο να προσδιορίσει τα ακριβή αποτελέσματα της εν λόγω επιπτώσεως.

- 77 Η Επιτροπή προβάλλει, επίσης, ότι ο ως άνω λόγος αναιρέσεως είναι अपараδέκτος. Συγκεκριμένα, η αναιρεσείουσα επιδιώκει την εκ μέρους του Δικαστηρίου νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και δεν βάζει κατά της κύριας διαπιστώσεως του Πρωτοδικείου ότι η αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτική δεν μπορεί να αποδοθεί στους κοινοτικούς παραγωγούς.
- 78 Όσον αφορά την ένσταση अपараδέκτου που προέβαλαν τα κοινοτικά όργανα, πρέπει να υπομνηστεί ότι από τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν και από τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να αναφέρει επακριβώς τα αμφισβητούμενα σημεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η αναίρεση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν ειδικώς το αίτημα αυτό.
- 79 Εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα βάζει, ακριβώς, κατά της σκέψεως 272 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία η προβαλλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτική δεν μπορεί να αποδοθεί στη συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών. Με τον ως άνω λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα αναφέρει σαφώς τα στοιχεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά των οποίων αυτή βάζει, και αναπτύσσει μια νομική επιχειρηματολογία που αποσκοπεί στο να αποδειχθεί ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως ως προς την εφαρμογή, εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων, του άρθρου 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.
- 80 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα περί अपараδέκτου, το οποίο αντλείται από έλλειψη ακριβούς μνείας των επικρινομένων στοιχείων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 81 Το Πρωτοδικείο ορθώς διαπίστωσε, στη σκέψη 260 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία οφείλεται πράγματι σε εισαγωγές που έχουν αποτελέσει αντικείμενο επιδοτήσεων και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει

από άλλους παράγοντες, και ιδίως ζημία οφειλόμενη σε συμπεριφορά των κοινοτικών παραγωγών που είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού. Εν συνεχεία, το Πρωτοδικείο δέχεται, στη σκέψη 263 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από την εκατοστή τριακοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη του επίδικου κανονισμού δεν προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα όντως εξέτασαν το ζήτημα αν η συνεκτιμηθείσα ζημία προέκυπτε από την προβαλλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά.

82 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εξέτασε, στις σκέψεις 264 έως 272 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν το Συμβούλιο απέκλεισε τη ζημία που ενδεχομένως προέκυψε από την αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά την οποία επικαλέσθηκε η αναιρεσείουσα.

83 Όσον αφορά τις συνέπειες των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως επί της αιτιώδους συνάφειας, το Πρωτοδικείο ορθώς υπογράμμισε, στη σκέψη 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να εξετάσουν αν τα αποτελέσματα που προέκυψαν από εξωτερικό παράγοντα ήσαν ικανά να καταλύσουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εν λόγω εισαγωγών και της ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, επικαλούμενο τη σκέψη 232 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που παραθέτει την πάγια νομολογία σχετικά με το ζήτημα αυτό. Πάντως, το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι η εξέταση αυτή δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη τον προσδιορισμό των ακριβών αποτελεσμάτων του εν λόγω παράγοντος.

84 Εν συνεχεία, το Πρωτοδικείο επικύρωσε, στη σκέψη 270 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι η καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως δεν μπορούσε να έχει συνέπειες επί της ζημίας που προκλήθηκε από τις επιδοτούμενες εισαγωγές, δεδομένου ότι τα εν λόγω δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ήδη υφίσταντο προτού καταστούν σημαντικές οι εν λόγω εισαγωγές.

85 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν (βλ. αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, C-351/04, Ikea Wholesale, Συλλογή 2007, σ. I-7723, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και της 28ης Φεβρουαρίου 2008, C-398/05, AGST Draht- und Biegetechnik, Συλλογή 2008, σ. I-1057, σκέψη 33).

- 86 Αποτελεί πάγια νομολογία ότι ο προσδιορισμός της ζημίας του κοινοτικού κλάδου παραγωγής προϋποθέτει την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, ο δε δικαστικός έλεγχος της εκτιμήσεως αυτής πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, του αν είναι ακριβείς οι διαπιστώσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, του αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας. Τούτο ισχύει, μεταξύ άλλων, ως προς τον προσδιορισμό των παραγόντων που προκαλούν ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής στο πλαίσιο διαδικασίας κατά επιδοτήσεων (βλ. απόφαση AGST Draht- und Biegetechnik, προπαρατεθείσα, σκέψη 34).
- 87 Κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία που προτίθενται να λάβουν υπόψη πράγματι οφείλεται σε εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο επιδοτήσεων και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες και ιδίως ζημία που οφείλεται σε ίδιες ενέργειες των κοινοτικών παραγωγών (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψη 16, καθώς και AGST Draht- und Biegetechnik, σκέψη 35).
- 88 Συναφώς, στα κοινοτικά όργανα εναπόκειται να εξακριβώσουν αν τα αποτελέσματα των ως άνω άλλων παραγόντων ήσαν ικανά να καταλύσουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ, αφενός, των εν λόγω εισαγωγών και, αφετέρου, της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Στα εν λόγω όργανα εναπόκειται, επίσης, να εξακριβώσουν το ότι η καταλογιστέα στους ως άνω άλλους παράγοντες ζημία δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον προσδιορισμό της ζημίας υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού και το ότι, κατά συνέπεια, ο επιβληθείς αντισταθμιστικός δασμός δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την εξάλειψη της ζημίας που προκλήθηκε από τις εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο επιδοτήσεως.
- 89 Είναι προφανές ότι συμπεριφορά η οποία επηρεάζει άμεσα τις τιμές των προϊόντων που κατασκευάζονται εντός της Κοινότητας, εν προκειμένω η καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως, ενδέχεται να θέσει υπό αμφισβήτηση, πρώτον, την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των επιδοτούμενων εισαγωγών και της ζημίας (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση AGST Draht- und Biegetechnik, προπαρατεθείσα, σκέψεις 45 έως 54) και, δεύτερον, την εκτίμηση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής λόγω της υποτιμολογήσεως των ως άνω εισαγωγών.

- 90 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, εξετάζονται επίσης οι άλλοι γνωστοί παράγοντες, πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων, κατά τρόπον ώστε η ζημία που προκαλείται από τους ως άνω άλλους παράγοντες να μην αποδίδεται στις εν λόγω εισαγωγές. Έτσι, ο σκοπός του κανόνα αυτού έγκειται στο να μην παρασχεθεί στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής προστασία που βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου.
- 91 Ωστόσο, αν τα κοινοτικά όργανα διαπιστώσουν ότι, παρά την ύπαρξη τέτοιων παραγόντων, η προκληθείσα από τις εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο επιδοτήσεων ζημία είναι σημαντική κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των επιδοτούμενων εισαγωγών και της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δύναται, κατά συνέπεια, να στοιχειοθετηθεί. Εν προκειμένω, όπως διαπίστωσε το Πρωτοδικείο στη σκέψη 269 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προκειμένου να αποδειχθεί ότι εξακολουθεί να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των επιδοτούμενων εισαγωγών και της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, αρκεί τα κοινοτικά όργανα να διαπιστώσουν ότι, παρά την ύπαρξη του εξωτερικού παράγοντος, η ζημία που υπέστησαν οι κοινοτικοί παραγωγοί ήταν σημαντική.
- 92 Συναφώς, το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε, πρώτον, στη σκέψη 270 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως δεν μπορούσε να έχει συνέπειες επί της ζημίας που προκλήθηκε από τις επιδοτούμενες εισαγωγές, δεδομένου ότι ο παράγοντας αυτός ήταν υπαρκτός προτού καταστούν σημαντικές οι εισαγωγές αυτές.
- 93 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη, στη σκέψη 274 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι όλοι οι παραγωγοί CD-R, συμπεριλαμβανομένης της αναιρεσείουσας, όφειλαν να καταβάλουν τα αντίθετα, όπως υποστηρίχθηκε, προς τους κανόνες του ανταγωνισμού δικαιώματα εκμεταλλεύσεως. Επομένως, αυτή η προβалλομένη αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτική δεν ήταν ικανή να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα ότι η καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως δεν επηρέασε τη ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής εξαιτίας των επιδοτούμενων εισαγωγών, δεδομένου ότι η εν λόγω πρακτική επηρέασε τόσο τις κοινοτικές τιμές όσο και τις τιμές εισαγωγής. Αυτός ο εξωτερικός παράγοντας δεν μπορούσε να ασκήσει επιρροή ούτε επί της διαφοράς μεταξύ των κοινοτικών τιμών και των τιμών των εν λόγω εισαγωγών. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο ορθώς συνήγαγε, στη σκέψη 275 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο

θεώρησε ότι ακόμη και τα φερόμενα ως υπερβολικά δικαιώματα εκμεταλλεύσεως δεν μπορούσαν να ασκήσουν επιρροή επί του υπολογισμού του επιπέδου της υποτιμολογήσεως και ότι, ως εκ τούτου, το περιλαμβανόμενο στην εκατοστή τριακοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη του επίδικου κανονισμού συμπέρασμα δεν ήταν άτοπο.

- 94 Εξ αυτών απορρέει ότι το Πρωτοδικείο απέδειξε επαρκώς ότι, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, τα αποτελέσματα των ως άνω εξωτερικών παραγόντων ήσαν διακριτά και δεν οφείλονταν στα ζημιογόνα αποτελέσματα των επιδοτούμενων εισαγωγών.
- 95 Επομένως, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει, επίσης, να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμος.
- 96 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλε η Moser Baer India Ltd δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 97 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της Moser Baer India Ltd στα δικαστικά έξοδα και ότι η τελευταία ηττήθηκε, αυτή πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου 69, που επίσης εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία δυνάμει του εν λόγω άρθρου 118, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τη Moser Baer India Ltd στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

(υπογραφές)